

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Professio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

PRODIGALITAS.

3 D A N S operam occulte, vt castrum quod Plato iniuste detinet, reuertatur ad Titium verum dominum, principaliter zelo iustitie, non peccat, quia quilibet debet proximum iuuare, & in persona, & in rebus, & hoc quando credit, quod verus dominus aliter non poterit habere, & quod ex hoc non sequetur mors, neque scandalum quod raro euenit: ideo hoc non est alicui consulendum, neque predicandum. Si vero ex odio, vel alio malo fine fieret, peccatum esset, & mortale: argu. ea. fertur. 1. q. 1. non tamen teneretur restituere, quia rem alienam non tulit, licet in modo auferendi deliquerit.

3 N O N licet alicui priuatæ personæ proditoriè occidere veneno, vel huiusmodi, hostem capitalem alicuius domini, vel ciuitatis, neque ad hoc priuatum inducere, licet quis possit peccato priuati, parati ad hoc vti, vt dicit Arch. Flo. secunda par. ti. 1. c. 22. §. 8. & infra, tyrannus. §. 1. Videtur tamen Archie. ibi non firmare pedem, cum dicat sic a peritis audiuisse. Ego autem dico quempiam peccato alterius parati, vti non posse, quando talis actus non nisi cum peccato fieri potest, sicut est maleficium, quod semper cum peccato fit: secus de mutuo, quod sine usura fieri potest. Concord. Caie. ver. maleficium.

PRODIGALITAS.

P Rodigalitas vitium est, quo quis superflue, & sine necessitate erogat bona sua contra virtutem liberalitatis. Si autem sit pura, & non alteri peccato admixta, peccatum veniale est, quia non est contra charitatem sed præter. secundum Caietan. ibi in summa. Si autem impietati, vel adulterio, vel alteri mortali peccato fuerit iuncta, erit mortalis, sicut si pater prodigè expendens bona, filios in miseria relinquit, Hoc enim ad impietatem vergit, & propterea mortalis efficitur prodigalitas: & sic de alijs iudicabis, quando mortali agitur appetitu: secus si veniali.

PROXENETA.

PROFESSIO.

P R O F E S S I O expressa de necessitate quinq; requirit. Primo, quod profites compleuerit annu 14. in masculo, & 12. in femina. c. 1. de reg. lib. 6. aliter fit in infulis, supra Nouitius. §. 2. & 8. Secundo, quod professio fiat ei, qui potest religioni incorporare, vel de eius licentia, vel nomine, quia sic posset habere ratum: aliter non posset ratum habere. Tertiò, quod fiat religioni approbatæ, c. vnic. de voto. in 6. Quarto, quod prælati requirant concilium, capituli. Quintò, quod fiat de tribus votis. Si enim deduceret in pactum, quod non intenderet de vno aliquo voto se obligare, licet de alijs non esset professus: secus si non deducit in pactum, & promittat seruare seruanda, & c. quia intelligitur de omnibus. supra, Nouitius. §. 5.

2 M A S C V L V S siue femina profites in manibus alicuius religiosi religionis, efficiuntur religiosi, licet non ingrediantur monasterium, sed in domo sua remaneant, secundum Pan. in c. insinuante, qui cler. vel vo. etiã quod non recipiant habitum, dummodò sint expressè professi: ex quibus colligitur, quod habitus non est de substantia religionis. Ad hoc facit cap. porre. c. 1. de regul. & Inn. in d. c. insinuante.

PROXENETA.

P R O X E N E T A, qui mediator existit inter negotiatores, quãdo vititur fraude, & mendacijs inter eos (vt facere solent) non solum mortaliter peccat, sed etiam restituere tenetur, si quid sibi applicat ultra suam mercedem: vt cū dicit venditori, quod non inueniuntur nisi decem, & emptori quod non potest habere, nisi pro vndecim, & illud vnum tenet pro se, vel quãdo accipit ab vno aliquid muneris, & defraudat alterum. infr. vltima. §. 39. & 40. vide aliquid.

PRUDENTIA.

P R U D E N T I A, qua aliquis habet pro vltimo fine vitæ suæ bona corporis, secundum Th. 2. 2. q. 55. a. 1. & 2. manifestè mortale peccatum est, quia per hoc Dei inimicus constituitur. Rom. 8. Prudentia carnis inimica est Deo